

Mødet genoptaget kl. 14³⁰.

Formanden: Folketingsmand Johs. Christiansen har meddelt mig, at han ønsker til forsvarsministeren at stille følgende spørgsmål:

Hvornår vil ministeren afgive meddelelse om den militære tjenestetids længde?

Spørgsmålet vil blive optaget på dagsordenen for tingets førstkommande spørgetid.

I skrivelse af 22. december 1952 anmoder undervisningsministeren om, at der må blive foretaget valg af et nyt medlem til Rask-Ørsted fondens bestyrelse for tiden indtil 31. oktober 1955 i stedet for fhv. landstingsmand K. K. Steincke, der har ønsket sig fritaget for hvervet.

Den første sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov nr. 280 af 30. juni 1922 om menighedsråd, således som denne lov er ændret ved lov nr. 207 af 12. april 1949.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 3191; fremsættelsen findes i tidenden sp. 1515).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Frede Nielsen: Mit parti og jeg møder dette lovforslag med sympati, alene fordi hensigten er helt rigtig. Vi trænger i høj grad til en ordning med hensyn til dette spørgsmål: at sikre de præster, der en tid drager udenfor det egentlige Danmarks grænser, bedre mulighed for at få embeder herhjemme, når de efter en årrække vender hjem efter at have gjort et arbejde derude. Som det ligger nu, er det ofte meget vanskeligt, og det synes jeg er uretfærdigt overfor de pågældende mennesker.

Som det vil erindres, fremsatte jeg selv som kirkeminister i samlingen 1948—49 i forbindelse med menighedsrådslovens revision et forslag til en ordning. Jeg skal ikke sige meget om det her, for det er ikke til debat i dag. Det var et forslag, der var meget mere vidtgående end det, som her foreligger. Jeg tror, dette forslag kunne have løst problemerne, for det begrænsede sig ikke

alene til spørgsmålet om udlandspræster, selvom en løsning for deres vedkommende naturligvis i første række trængte sig på. Mit forslag mødte imidlertid stærk modstand; det var ikke gennemførligt. Det er altså historie og skal ikke diskuteres i dag.

Det forslag, som den højtærede kirkeminister nu har fremsat, har samme hensigt. Det er meget mindre vidtgående, og jeg forstår, det er ministerens håb, at der i den omstændighed, at det er meget mindre vidtgående, skulle ligge en mulighed for at få det gennemført. Vi har fra mit partis side som sagt megen sympati for at nå frem til en virkelig løsning af dette problem, men jeg kan ikke nægte, at der dukkede gamle betænkeligheder op hos mig, da jeg overvejede forslaget nærmere.

Jeg var i sin tid selv inde på disse tanker sammen med mine rådgivere; vi veg tilbage for et forslag som det foreliggende og valgte det mere yderliggående. Man kan ræsonnere som så: der består et absolut savn for en sådan ordning; der ligger et meget stærkt krav om, at vi virkelig ordner tingene på fornuftig måde, og man må derfor uden videre godtage dette forslag, alene fordi det er bedre end ingenting. Men jeg må samtidig indrømme, at forslagets betydning ikke alene er meget begrænset, men at det jo desværre også har visse svagheder. Derfor står det spørgsmål stadig åbent, som gjorde sig gældende, da jeg i sin tid overvejede det, om man ikke ved at vedtage dette forslag så at sige låser for en senere og bedre løsning af sagen. Svaghederne ligger efter mit skøn deri, at alle de embeder, det her drejer sig om, er af en bestemt kategori, nemlig førstekapellanier i de store bysogne. Arbejdet i disse stillinger er for så at sige alles vedkommende overordentlig krævende. De falder som sagt faktisk udelukkende i byerne, ca. 20 i hovedstadsområdet, resten i de store provinsbyer. Det er altså alene byerne, der må tage denne begrænsning af menighedsrådenes rettigheder. Det fik endda være; men det vil sikkert gælde mange af de præster, som har været ude i et og andet arbejde, at de ikke alle vil være glade for at skulle rykke hjem til så krævende og særprægede stillinger, selvom det naturligvis er betydende og ansete stillinger. Man tænke f. eks. på, hvad det vil sige for en præst at tage overgangen fra et færøsk præstegæld, fra en gerning på Grønlands vældige vidder, fra den fjerne missionsmark